

ببار ای بارون ببار

صوفیا نصرالهی

روزنامه نگار

۱ آخرین چیزی که فکرش را می کردم این بود که در زندگی یکی از نگرانی های روزمره ام، سطح آب سدها باشد. البته که محیط زیست همیشه برایم مهم بود. از آن هایی که در طبیعت آشفال می ریزند، راه جوی ها و رودخانه ها را با ریختن مواد زائد سد می کنند، شیر آب را باز می گذارند موقع حمام و ظرف شستن یا بدتر از آن حیاط، ماشین و جلوی مغازه را با شلنگ آب می شویند، بدم می آید و عصبی ام می کنند. اما فکر می کردم آدم هایی هستند که به جای من و ما به این فکر کنند که اگر باران نیاید (که خب باتوجه به وضعیت کره زمین سال هاست که احتمال گرما و خشکسالی می دهیم) نقشه ی بعدی چیست. بالاخره عربستان سعودی هم دچار خشکسالی است. چه شده که آن ها هر روز تهدید نمی شوند که فشار آب به صفر می رسد و من بیچاره باید اضطراب داشته باشم که مبادا هر لحظه دیگر آب در دسترم نباشد و یک چشمم به سایت هواشناسی باشد و یک چشمم به خبر های مربوط به سطح آب سدها. اینجا می رسیم به اینکه وزیر نیرو، آقای علی آبادی قطعاً در پیش آمدن شرایط فعلی تقصیر چندانی ندارد. بی آبی چیزی نیست که در این یکساله دچارش شده باشیم. احتمالاً هم عملکرد بهتری در وزارت نیرو خواهد داشت تا صنعت و معدن، اما چیزی که شگفت زده ام می کند، بی تفاوتی وزیر و رئیس جمهور نسبت به بحران انرژی و محیط زیست است و این تصور عجیب و غریب که فقط با صرفه جویی مردم و قطع منابع شان از این وضعیت عبور کنیم یا دعا کنیم که باران بیارد. سال هاست همین تفکر را در مورد آلودگی هوا هم داریم و نتیجه اش این شده که به وضوح میزان سلامت روحی و جسمی جامعه در اثر آلودگی هوا کاهش پیدا کرده. دعای اینکه باد بیاید هم میسر واقع نشده. واقعیت این است که کشور در هزاران بحران جدی قرار دارد که سابقه در سال ها سوء مدیریت دارد.

همین بحران انرژی به دلیل مشکلات مدیریتی از دولت اول آقای احمدی نژاد شروع شد و ادامه پیدا کرد و هرگز هم روند ها و فرآیندها اصلاح نشد. الان دیگر در وضعیتی قرار داریم که باید اهم و فو الا هم بگیریم. اگر قرار باشد برای هر بحران کارگروه تشکیل بدهیم، کل جمعیت مملکت باید عضو یک کارگروه باشد. بدبختی های بزرگتر را سوءا کنیم و نه با آدم های مهمی شکی که با متخصصان واقعی و در صورت لزوم کمک گرفتن از مشاوران خارجی، حداقل برنامه ای درست و حسابی برای عبور از موانع طراحی کنیم.

۲ دو شب اول هفته، در دو کنسرت تالار وحدت حضور داشتم. قسمت خوب هنوز مردم اند. رامین صدیقی، یکی از فعالان خوش نام عرصه موسیقی، استوری مشحوری در حاشیه ی یکی از این کنسرت ها گذاشته بود. نوشته بود: «در روزگاری که بالاتر از قطع در حال اذیت دادن همه دارایی هایمان هستیم، روحی و مالی فقیرتر می شویم، بدون وصل بودن به جایی محکوم به حذف هستیم، این گروه و تکنک آن هایی که به تماشا و شنیدن نشستند، نشان دادند هنوز هستند کسانی که با روال روزگار سر ناسازگاری دارند». این زیباترین توصیفی بود که می شد از تنها بارقه های امید در این روزگار داشت. اگر تا امروز طاقت آورده ایم به خاطر همین آدم های زیباست که در روزگار عسرت تا بالکن سووم تالار وحدت را برای موسیقی های باکیفیت کلاسیک و جز و مدرن پر می کنند. این آدم هایی که برای چنین برنامه هایی هزینه می کنند، در تلاش هستند تا سلامت روح شان را حفظ کنند و سلیقه شان را ارتقا ببخشند. شاید بگویند اهمیت اش چیست؟ باید برایتان بگویم، در شرایطی که نمی توانید از جامعه و اوضاع انرژی بگیرید و کسی به فکرتان نیست، توسعه ی فردی تنها راه برای حفظ کرامت انسانی خودمان و جامعه است.

۳ این وسط بحران اینترنت را هم از یاد نبریم. درحالی که جهان با هوش مصنوعی مشغول است، شما اگر سرور کارتان با سامانه های دولتی باشد، حسابان با اکرام الکاتبین است. سامانه هایی که حتی با باز شدن در گوگل کروم هم مشکل دارند و در فایرفاکس بهتر عمل می کنند. اینکه از زمان دانشجویی ما، یعنی ۲۰ سال پیش سامانه ی گلستان هیچ تغییری نکرده و تازه این روزها سامانه ی ثبت اسناد، شهرداری و... هم هنوز عملکردشان شبیه آن است، حس غریبی دارد. ساده ترین کار که با دو کلیک باید انجام شود، اینجا ساعت ها و روزها طول می کشد چون سامانه ها قطع هستند. خدا را شکر که اعتماد به نفس مان خوب است و گرنه باتوجه به اعداد و ارقام و واقعیت ها باید همه ی میکروفن ها تا اطلاع ثانوی قطع می شد.

۱۶
۲۴ ساعت
24 HOURS

hammihanmedia@gmail.com
@Hammihanonline

• صاحب امتیاز و مدیر مسئول: غلامحسین کرباسچی
• مشاوران: عباس عبدی و احمد زید آبادی
• سردبیر: محمد جواد روح • معاون سردبیر: مهرداد خدیر • دبیر آنلاین: شبنم رحمتی
• دبیران گروه ها: فرزانه طهرانی (اقتصاد) • آرمن منتظری (دیپلماسی و بین الملل)
• علی ورامینی (رسانه و فرهنگ) • سمیه متقی (سیاست) • الناز محمدی (جامعه) • آرش خاموشی (عکس)
• مدیریت اداری و آگهی ها: شاهرخ حیدری
• مدیر هنری: مهدی قربانی تبار
• هادی حیدری (طرح و کاریکاتور) • حروفچینی و ویراستاری: شهرام هادی

• تلفن روابط عمومی: ۸۸۷۴۹۳۰۰ • تحریریه: ۸۸۷۳۰۲۹۱ • آگهی ها: ۸۸۷۳۵۲۰۷ • نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸
• لیتوگرافی و چاپ: همیهین • تلفن چاپخانه: ۰۲۱۴۶۸۱۱۱۴ • توزیع: نشر گستر امروز نوین • تلفن: ۰۲۱-۶۱۹۳۳۰۰۰

عکس: احسان خوشنوا ایستاد

اتحادی که میزبانی ایران را نپذیرفت

بررسی مسابقات ورزشی کشورهای اسلامی که برای دومین بار به میزبانی عربستان برگزار می شود

سپهر خرمی

گزارشگر ورزشی همیهین

پنجمین دوره مسابقات کشورهای آسیایی در شهر ریاض از سه روز پیش شروع شده و ۵۷ کشور اسلامی در رشته های مختلف با یکدیگر رقابت می کنند. مهم تر از رقابت، اتحادی است که بین کشورهای اسلامی شکل می گیرد و هدف از برگزاری این رقابت ها از ابتدا نیز اتحاد فرهنگی و سیاسی بین این کشورها بوده است. هر چند در سال ۲۰۱۰ کشورهای عربی علیه میزبانی ایران اقدام کردند تا این میزبانی در نهایت لغو شود. در تاریخ مربوط به بازی های کشورهای اسلامی، در یک دوره نام ایران به عنوان میزبان قطعی معرفی شده بود اما در کورن انتخابات ۱۳۸۸ و البته شیوع آنفلوآنزای نوع «ا» و اختلافات اساسی ایران با کشورهای عربی بر سر «خلیج فارس» در نهایت این میزبانی از ایران گرفته شد. در این گزارش علاوه بر بررسی تاریخی این رخداد و چرایی لغو میزبانی ایران، تاریخچه مسابقات کشورهای اسلامی را بررسی خواهیم کرد.

▼ حمله به خلیج فارس

ششم اردیبهشت ماه ۱۳۸۸ کمیته عربستانی که وظیفه سرپرستی، نظارتی و هماهنگی فدراسیون همبستگی کشورهای اسلامی (ISSF) را برعهده داشت، در شرایطی با مسئولان دستگاه ورزش ایران و ستاد برگزاری دومین دوره بازی های کشورهای اسلامی دیدار کرد که در بردارنده پیغامی محرمانه برای مسئولان ورزش ایران بود. در این پیام که لحنی کاملاً تهدیدآمیز داشت از طرف ایرانی خواسته شده بود نام خلیج فارس را از مدال ها و بروشورهای مسابقات حذف کنند. بعد از آن بود که بارها شایعه لغو بازی ها منتشر شد و البته هر بار مسئولان برگزارکننده مسابقات با تکذیب این شایعات وعده دادند با پافشاری بر حق ایران، این مشکل را با اعضای عرب فدراسیون حل کنند اما نهایتاً پس از حدود ۹ ماه، اختلاف طرفین منجر به لغو بازی ها شد. نام ایران به عنوان میزبان دومین دوره این بازی ها درج شده است. قرار بود این رویداد سال ۲۰۱۰ همزمان در تهران (پایتخت ایران)، اصفهان (پایتخت فرهنگی جهان اسلام) و مشهد (شهر مذهبی) برگزار شود اما اختلاف میان ایران با بعضی از کشورهای عربی منجر به لغو این میزبانی و کل رویداد شد. نهایتاً سرنوشته این مسابقات که یکبار به بهانه شیوع آنفلوآنزای نوع A به تأخیر افتاده بود، به نشست روز شانزدهم ژانویه ۲۰۱۰ برابر ۲۶ دی ماه ۸۸، میان هیئت اجرایی فدراسیون همبستگی کشورهای اسلامی و نمایندگان ایران موکول شد تا در این نشست پس از بررسی وضعیت آنفلوآنزای نوع A در ایران و تکمیل تجهیزات برگزاری مسابقات، بحث به موضوع اصلی کشیده شد و مسئولان حاضر از فدراسیون همبستگی کشورهای اسلامی، بار دیگر یادآور شدند، برخی از کشورهای مسلمان خواستار حذف نام خلیج فارس از همه مدال ها، مدال ها، لوگوها، کتابچه های فنی و دیگر اسناد بازی ها شده اند. بعد از طرح این درخواست، هیئت اعزامی ایران به عنوان نماینده ستاد برگزاری بازی ها در ایران، تأکید کرد که نام خلیج فارس در همه اسناد بین المللی و حتی سازمان ملل متحد به ثبت رسیده و ایران نمی تواند این نام را حذف کند. اما عرب ها حاضر به پذیرش این موضوع نمی شوند و تنها راهکار روی میز را لغو این بازی ها اعلام می کنند و لغو رسمی این بازی ها بدین شکل از سوی ایشان اعلام می شود. به این ترتیب با توجه به فاصله کم تا معرفی میزبان جدید، این مسابقات در این دوره لغو شد.

▼ تمرینی برای میزبانی جام جهانی

باتوجه به اینکه این دوره از رقابت ها با حضور بیش از ۳۵۰۰ ورزشکار از ۵۷ کشور در حال برگزاری است عربستانی ها تخمین زده اند که بیش

از ۱۰۰ هزار توریست فقط طی دو هفته وارد این کشور خواهند شد. چنین مسابقاتی برای عربستانی ها تمرین بسیار مناسبی است تا بتوانند جام جهانی را که میزبان هستند به بهترین شکل ممکن برگزار کنند. عربستان به عنوان میزبان این دوره از بازی ها با شعار امت واحد در تلاش است که بتواند نقش موثرتری را در کاهش و رفع اختلافات فیما بین کشورهای اسلامی ایفا کند. براین اساس با سرمایه گذاری قابل توجهی، زمینه را برای حضور ورزشکاران ۵۷ کشور در این رویداد چندرشته ای که صلح، تنوع و اتحاد را جشن می گیرد، فراهم آورد و در مراسم افتتاحیه نیز با نمایشی زیبا مبتنی بر فرهنگ مشترک کشورهای اسلامی، فضای تفاهم و دوستی بین کشورها را تقویت کرد. اگر به صحبت های عبدالعزیز بن ترکی الفیصل، وزیر ورزش، رئیس کمیته ملی المپیک و پارالمپیک عربستان و رئیس ISSA دقت کنیم به این نتیجه می رسیم که هدف عربستانی ها صرفاً برگزاری یک رویداد ورزشی نیست. او در سخنان خود با اشاره به اهمیت همکاری مشترک اسلامی و نقش ورزش به عنوان پلی برای صلح، اتحاد و تفاهم میان ملت ها، اظهار داشت: «میزبانی بیش از ۳۵۰۰ ورزشکار در ۲۵ رشته مختلف ورزشی، فرصتی است برای نمایش توان سازمانی و ظرفیت بالای عربستان سعودی در میزبانی رویدادهای بین المللی.» او در ادامه گفت: «ما متعهدیم این دوره از بازی ها را در سطحی شایسته و در خور ارزش های جنبش المپیک و همبستگی اسلامی برگزار کنیم. بازی های ریاض ۲۰۲۵ ادامه راه و سنتی است که در سال ۲۰۰۵ آغاز شد و نمادی نو از همبستگی، همکاری و افتخار مشترک میان ملت های اسلامی و فرصتی ممتاز برای استفاده از ظرفیت متنوع، فراگیر و تحول آفرین ورزش است. این رویداد «پلی حیاتی برای تقویت صلح، اتحاد و تفاهم میان کشورهای اسلامی» به شمار می رود.» بن سلمان که از یک دهه پیش پروژه ۲۰۳۰ را کلیه دز باتوجه به رخ دادهای بزرگی که طی چند سال اخیر در کشورش اجرا کرده طبعاً از این طرح جلوتر از موعد پیش رفته است. حضور کریستیانو رونالدو و سایر ستارگان مطرح دنیا هرچند یک «ورزش شویی حرفه ای» قلمداد می شود اما در هر صورت نتیجه اش کاملاً باب میل حکمران های عربستانی و مردم این کشور است که باعث شده تا کشوری که توریست هایش صرفاً توریست های مذهبی به مکه و مدینه بودند حالا به شهرهای مختلف این کشور ۱۰ میلیون نفری نیز سفر کنند.

▼ پیشرفت قابل توجه ایران

کافی است کارنامه حضور کاروان ایران را در این چهار دوره با هم قیاس کنیم، به این زمینه می بینیم که ورزش ایران پیشرفت چشمگیری در این زمینه داشته است. کاروان ایران در دوره اول این بازی ها حضور داشت و در میان ۲۸ کشوری که موفق به کسب مدال شدند، با ۱۰ طلا، ۹ نقره، ۱۱ برنز و در مجموع ۳۰ مدال در رده چهارم قرار گرفت. در این دوره تیم عربستان با ۲۴ طلا، ۱۷ نقره و ۱۹ برنز قهرمان شد، مصر با ۱۴ طلا، ۱۵ نقره و ۱۳ برنز در رده دوم ایستاد و قزاقستان با ۱۳ طلا، ۸ نقره و ۶ برنز عنوان سومی را از آن خود کرد. کاروان ایران با ۲۸۲ ورزشکار و همراه، راهی باکو شد. نمایندگان ایران در رشته های کشتی آزاد و فرنگی، زورخانه ای، بوکس، تنیس، دوومیدانی معلولان، دوومیدانی، جودو نایبانیان، جودو، ژیمناستیک، کاراته، تیراندازی، وزنه برداری، وووشو، شنا و شیرجه و واترپلو، تنیس روی میز، تکواندو و والیبال حضور پیدا کردند. کاروان ورزشی ایران در چهارمین دوره بازی های کشورهای اسلامی در باکو موفق شد با ۳۹ مدال طلا، ۲۶ مدال نقره و ۳۳ مدال برنز در مجموع ۹۸ مدال کسب کند و رتبه سوم این رقابت ها را به خود اختصاص دهد. حالا کاروان ایران طی دو روز گذشته به نسبت، عملکرد قابل قبولی داشته اما باید برای بررسی و تحلیل بیشتر، تا پایان مسابقات صبر کرد.

چهره

ولیعهدنیم

۳۴ سال پیش در چنین روزی، نقاشی نوآور، سینماگری خلاق، نمایشنامه نویسی جسور و شاعری نوپرداز درگذشت که نیمایوشیج اورا ولیعهد خود نامیده بود. منوچهر شیبانی سال ۱۳۰۲ در خانواده ای اهل ادب و هنر زاده و با تحصیل در دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران وارد دنیای هنر شد. شیبانی در کنار سهراب سپهری و صادق بریرانی، از شاگردان برجسته ای بود که «سه تفنگدار» لقب گرفتند. او نقاشی را نزد استاد حیدریان، از شاگردان کمال الملک آموخت، سپس در رم و پاریس طراحی و کارگردانی سینما خواند. شیبانی از سال ۱۳۲۱ شعر گفت و شعرهایش با ساختار نمایشی و ترکیب وزن های گوناگون عروضی شناخته می شود. از آثار او می توان به «جرقه»، «آتشکده خاموش» و «سراب های کویری» اشاره کرد. شیبانی در نقاشی هم نوآور بود و بیش از ۵۲ نمایشگاه در ایران و خارج برگزار کرد و در نخستین بی نیال تهران، جایزه هنرهای زیبا را گرفت. طرح «نور و صدای تخت جمشید» او از نخستین نمونه های هنر مفهومی در ایران بود. شیبانی، طراحی صحنه نمایش هایی چون «افعی طلایی» و «خانه اجاره ای» را انجام داد و ۱۴ فیلم کارگردانی کرد. این هنرمند چندوجهی، بیستم آبان ماه ۱۳۷۰ در ۶۷ سالگی، بر اثر سرطان درگذشت و در امامزاده طاهر به خاک سپرده شد.

کتابخانه

در ستایش تغییر

نشر نوبه تاریکی کتاب «نظم عوض شد» نوشته جولین بارنز را که جستاری درباره تغییر عقیده است، منتشر کرده است. بارنز در این اثرش سعی کرده تا نشان بدهد که تغییر در باورها، نه نشانه ضعف، بلکه جلوه ای از صادق بودن یا خود و توانایی ذهن برای دیدن دوباره جهان است. جولین بارنز، نویسنده برجسته بریتانیایی در کتاب «نظم عوض شد»، با نگاهی فلسفی و درعین حال صمیمی، از تجربه های شخصی خود می گوید و به پرسش هایی بنیادین درباره یقین، تردید و رشد ذهنی می رسد. او در جستارهایی که به حافظه، زبان و ادبیات می پردازند، خواننده را به درون فرآیند اندیشیدن می برد. جایی که معناها تغییر می کنند و خاطره ها باز نویسی می شوند. بارنز با نثری دقیق و تأمل برانگیز یادآور می شود که هر تردید، دری به سوی فهم تازه است و هر بازاندیشی، تمرینی برای آزاداندیشی. «نظم عوض شد» را می توان مانیفستی برای ذهن های کنجکاو و جستجوگر دانست. دعوتی آرام اما قاطع به اینکه در برابر یقین های خود مکث کنیم و از تغییر ترسیم. بارنز به ما می آموزد که زنده ماندن، یعنی توانایی تغییر و اندیشیدن، یعنی شجاعت بازنگری در باورها. خواندن این کتاب برای کسانی که ذهن های کنجکاو و جستجوگر دارند، می تواند گزینه مناسبی باشد. نشر نو «نظم عوض شد» را در ۷۶ صفحه و به قیمت ۱۲۰ هزار تومان منتشر کرده است.

نظم عوض شد

نویسنده: جولین بارنز

مترجم: میثم حمدا مینی

انتشارات: نشر نو

تاریخ

استقلال آنگولا

جمهوری خلق آنگولا در جنوب غربی آفریقا، در کنار اقیانوس اطلس و در همسایگی کنگو، زئیر، زامبیا و نامیبیا واقع شده است. جمعیت آنگولا نزدیک ۳۴ میلیون نفر است. مردم آن عمدتاً سیاه و بیش از ۷۰ درصدشان پیرو دین مسیحی اند. آنگولا تا نیم قرن پیش، بخشی از مستعمرات پرتغال بود و در حالی که به لحاظ دارا بودن منابع طبیعی در زمره کشورهای ثروتمند جهان به حساب می آمد و منابع نفت و معادن آهن، منگنز، مس و طلا فراوانی داشت، اما جمعیت این کشور به شدت فقیر بودند و تحت شرایط دشواری چون کار اجباری و بهره کشی، اخذ مالیات های سنگین و تبعیض از سوی استعمارگران قرار داشتند. این وضعیت سبب تحریک احساسات ملی گرایی مردم و قیام علیه پرتغالی ها شد. اعتراضات با سرکوب شدید از سوی استعمارگران مواجه شد و این کشور در سال ۱۹۶۱ صحنه جنگ های چریکی میان مردم و نیروهای استعمارگر شد. با تداوم مبارزه و فراگیر شدن روند استعمارزدایی، آنگولا در ۱۱ نوامبر ۱۹۷۵ پس از پنج قرن استعمار به استقلال رسید و این روز به عنوان روز ملی آنگولا ثبت شد. با این همه پس از استقلال، کشور را جنگ های داخلی برای کسب قدرت فرا گرفت.